

Koronan varjossa ja valossa

<https://doi.org/10.30677/terra.95961>

Kahdestoista viikko etätöissä alkoi. Tänään luin *Terrassa* kesän harjoittelevan **Katariina Kotilan** laatiman tekstin maantieteen etäväitöksistä, lähetin viimeisiä käsikirjoituksia toimitussihteerille **Eville** kielienhuoltoon, luin ja kommentoin taittaja **Leeniltä** tulleita oikovedoksia, vastasin tähän numeroon artikkelin yhdessä kollegojensa kanssa kirjoittaneen **Joni Tepposen** kysymykseen painamattoman lähteen merkitsemistä sekä lähetin kolme arviointipyyntöä seuraavaan numeroon tarjotulle artikkelikäsikirjoitukselle. Näin *Terran* toimitustyöt jatkuvat entiseen tapaan koronasta huolimatta – tosin toimisto on siirtynyt Joensuun kampukselta rintamamies-talon peräkammarisiin perustettuun kotikonttoriin.

Ensimmäisinä peräkammaripäivinä ymmärsin työergonomian merkityksen. Pinnatuoli sopi jälleerakennuksen kiireiden keskellä ruokapöydän ääreen istahtaneelle pellonraivaajalle ja rintamamiehen yksinhuoltajaleskelle. *Terran* toimittamiseen ja muihin kotikonttoriin sopii paremmin Erggi-osaajan säätämä kalusto. Kuvattuani käyntini tarkoituksen niskajumeineen ja takaraivontykytyksineen sekä ilmoitettua tuolin noutamisen täsmällisen ajankohdan sain laitoksen johtajalta luvan käydä työhuoneessani, kunhan menisin yksin ja välttäisin ihmiskontakteja. Käyntejä tarkkailtiin, eikä yliopisto suosittelut niitä, vaan suunnitteli työkalujaan unohtelevien työntekijöidensä kampusvierailujen kieltämistä kokonaan. Käytävän ilmastoiti oli sammutettu ja huoneet olivat pimeinä, kun rulla-

sin punaista ja pyörivää tuoliani maaliskuun illassa. Ajattelin että se vaiva kannatti nähdä siitä huolimatta, että etätöissä tuskin ollaan kovin pitkään.

Täällä sitä edelleen kuitenkin ollaan. Näillä näkymin syyslukukauden luennot ja muu opetus toteutetaan etäyhteyksien välityksellä, ellei kontaktiopetuksen järjestämiseen ole erityisen painavia syitä. Tutkimuksen tekeminen yliopiston tiloissa on sallittua vain puolelle henkilökunnasta kerrallaan. Kirjoja, mappeja ja pöydän kulmalle kertyneitä epämääräisiä mutta elintärkeitä paperipinoja saa hakea työhuoneesta, mikäli varaa käyntinsä valvontajärjestelmän avulla etukäteen, eikä viidenkymmenen prosentin henkilövahvuus kyseisenä päivänä täyty. Tulostaessa on käytettävä kumihansikkaita. Rajoituksista pidetään kiinni, vaikka tässä kaupungissa ja koko maakunnassa ei ole ollut ainuttakaan uutta tartuntaa huhtikuun alun jälkeen.

Tautia ei juuri esiinny myöskään mökkipaikkunnallani Päijät-Hämeessä. Kun sikäläiset mökkläiset koostuvat pääasiassa koronan pahiten piinaamien seutujen monipaikkaisesta ja alati liikkuvasta väestöstä, tšekäläinen mökkeilijä suhtautuu varautuneesti rajojen avaamiseen ja rajoitusten purkamiseen. Meikäläisten ostoksilla käyminenhan ei ole vaaraksi muille, mutta malttavatko heikäläiset pitää kiinni turvaväleistä? Etäisyydet vaihtuivat tiiviiksi fyysiseksi ja henkiseksi läheisyydeksi ainakin puutarhaliikkeessä, jossa taisteltiin viimeisistä sienperunoista. Kampapailusta jäi käteen vain pus-

sillinen tuiki tuntematonta syyslajiketta. Haaveet istukassipuleista sai unohtaa.

Mökkiläisten käsiryysy hykerryttää naapuriani, paikallista lampuria ja monitoimiyrittäjää, joka sivuelinkeinonaan vuokraa vapaa-ajan asuntoja maksukykyiselle kotimaiselle ja ulkomaiselle asiakaskunnalle. Vielä jokin aika sitten ennakoitiin, että perinteisen mökkeilyn suosio vähenee eivätkä rantojen hiljalleen rapistuvat kiinteistöt enää mene kaupaksi. Koronakevät on kuitenkin tuonut tullessaan uutta valoa maaseudulle. Kotoilu ja maanläheiset yhteen paikkaan kiinnittyvät harrastukset kuten kesäperunan kotitarveviljely ja sipulipenkien kitkeminen ovat nousseet uuteen arvoon.

Etätyön tekeminen on etuoikeus, vaikka ylenmääräiset rajoitukset turhauttavat ja päivät koti-

konttorissa puuduttavat. Etäyhteyksien välityksellä pystyy vällan hyvin osallistumaan kokouksiin, järjestämään opetuksen, toimittamaan, keräämään aineistoa ja kirjoittamaan yhteisartikkelia. Etänä on mahdollista myös väitellä, kuten käsillä olevaan numeroon haastatellut tuoret tohtorit **Julia Kemppinen** ja **Maija Toivakka** kertovat. Samalla korona avaa yliopistoa suurelle yleisölle: ehkäpä väitöstilaisuuksien seuraamisesta kotoa käsin tulee suosittu valistuneiden kansalaisten harrastus.

Terran toimitus toivottaa lukijoille hyvää ja rentouttavaa kesää.

MAARIT SIRENI
Terran päätoimittaja